Rettens dom af 13. december 2018 — Ryanair og Airport Marketing Services mod Kommissionen

(Sag T-165/15) ([1])

(Statsstøtte — aftaler indgået af handels- og industrikammeret i Pau-Béarn med Ryanair og dettes datterselskab Airport Marketing Services — lufthavnstjenester — markedsføringstjenester — afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked og anordnes tilbagesøgt — begrebet statsstøtte — tilregnelse til staten — et handels- og industrikammer — fordel — kriteriet om den private investor — tilbagesøgning — artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder — retten til aktindsigt — retten til at blive hørt)

(2019/C 82/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Ryanair DAC, tidligere Ryanair Ltd (Dublin, Irland) og Airport Marketing Services Ltd (Dublin) (ved advokaterne G. Berrisch, E. Vahida og I. G. Metaxas-Maranghidis samt solicitor B. Byrne)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn og S. Noë, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2015/1227 af 23. juli 2014 om statsstøtte SA.22614 (C 53/07) iværksat af Frankrig til fordel for chambre de commerce et d'industrie (handels- og industrikammeret) i Pau-Béarn, Ryanair, Airport Marketing Services og Transavia (EUT 2015, L 201, s. 109).

Konklusion

1) *Europa-Kommissionen frifindes.*

2) *Ryanair DAC og Airport Marketing Services Ltd bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger*

([1]) EUT C 228 af 13.7.2015.

Rettens dom af 13. december 2018 — AlzChem mod Kommissionen

(Sag T-284/15) ([1])

(Statsstøtte — kemisk industri — beslutning om videreførelse af driften af en virksomhed under konkursbehandlingen — afgørelse, hvorved det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte — annullationssøgsmål — individuelt berørt — formaliteten — begrebet statsstøtte — fordel — kriteriet om den private kreditor — tilregnelse til staten — begrundelsespligt)

(2019/C 82/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: AlzChem AG (Trostberg, Tyskland) (først ved solicitor P. Alexiadis samt advokaterne A. Borsos og I. Georgiopoulos, derefter ved P. Alexiadis samt advokaterne A. Borsos, E. Kazili, P. Oravec og K. Csach)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Conte og L. Armati, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Den Slovakiske Republik (ved B. Ricziová, som befuldmægtiget) og Fortischem a.s. (Nováky, Slovakiet) (ved advokaterne C. Arhold, P. Hodál og M. Staroň)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af artikel 2 i Kommissionens afgørelse (EU) 2015/1826 af 15. oktober 2014 i statsstøttesag SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP) om Slovakiets støtte til NCHZ (EUT 2015, L 269, s. 71).

Konklusion

1) *Artikel 2 i Kommissionens afgørelse (EU) 2015/1826 af 15. oktober 2014 i statsstøttesag SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP) om Slovakiets støtte til NCHZ annulleres.*

2) *Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som AlzChem AG har afholdt.*

3) *Den Slovakiske Republik og Fortischem a.s. bærer hver deres egne omkostninger.*

(1) EUT C 302 af 14.9.2015.

Rettens dom af 13. december 2018 — Iran Insurance mod Rådet

(Sag T-558/15) (1)

(Ansvar uden for kontraktforhold — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran — indefrysning af midler — opførelse og opretholdelse af sagsøgerens navn på lister over personer og enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger — økonomisk skade — ikke-økonomisk skade)

(2019/C 82/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Iran Insurance Company (Teheran, Iran) (ved advokat D. Luff)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen og M. Bishop, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved F. Ronkes Agerbeek og R. Tricot, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for den ikke-økonomiske og økonomiske skade, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af vedtagelsen af Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT 2010, L 281, s. 81), af Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 (EUT 2010, L 281, s. 1), af Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT 2011, L 319, s. 71), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning nr. 961/2010 (EUT 2011, L 319, s. 11) og af Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning nr. 961/2010 (EUT 2012, L 88, s. 1), hvorved sagsøgerens navn blev opført og opretholdt på listerne over personer og enheder, der var omfattet af restriktive foranstaltninger.

Konklusion

1) *Rådet for Den Europæiske Union frifindes.*